

31985L0577

1985.12.31.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 372/31

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1985. december 20.)

az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről

(85/577/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel a tagállamokban a kereskedelmi gyakorlat gyakori formája az, hogy a kereskedő és fogyasztó közötti szerződéskötés vagy egyoldalú kötelezettségvállalás a kereskedő üzlethelyiségein kívül történik, és mivel az ilyen szerződések és kötelezettségvállalások jogi szabályozása tagállamonként eltérő;

mivel ezek a jogszabályi eltérések közvetlenül befolyásolhatják a közös piac működését; mivel ezért ezen a területen indokolt a jogszabályok közelítése;

mivel az Európai Gazdasági Közösségnek a fogyasztóvédelemmel és a fogyasztók tájékoztatásával kapcsolatos politikája előzetes programjának ⁽⁴⁾ 24. és 25. cikke többek között arról rendelkezik, hogy megfelelő intézkedésekkel védelmet kell nyújtani a fogyasztók számára a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok alkalmazásával szemben a hálaló kereskedelem vonatkozásában; mivel az Európai Gazdasági Közösségnek a fogyasztóvédelemmel és a fogyasztók tájékoztatásával kapcsolatos politikájának második programja ⁽⁵⁾ megerősítette, hogy az előzetes programban meghatározott intézkedések és prioritások végrehajtását folytatni kell;

mivel a kereskedő üzlethelyiségen kívül megkötött szerződések jellegzetessége, hogy rendszerint a kereskedő a szerződéskötést kezdeményező fél, és a fogyasztó erre nincs felkészülve, illetve ezt nem várja; mivel a fogyasztó gyakran nem képes összehasonlítani

az ajánlatban szereplő minőséget és árat más ajánlatokkal; mivel a meglepetés hatása nemcsak a hálaló kereskedelem körében kötött szerződéseknél, hanem a kereskedő üzlethelyiségen kívül kötött egyéb szerződéseknél is érvényesül;

mivel a fogyasztó számára biztosítani kell a legalább hét napon belüli elállás jogát, hogy képes legyen felmérni a szerződésből származó kötelezettségeit;

mivel megfelelő intézkedésekkel kell gondoskodni arról, hogy a fogyasztót e mérlegelési időtartamról írásban tájékoztassák;

mivel a tagállamok jogában áll az üzlethelyiségen kívül kötött szerződések megkötése teljes vagy részleges tiltásának fenntartása vagy bevezetése, ha megítélésük szerint ez a fogyasztók érdekét szolgálja,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

(1) Az irányelv hatálya azokra a szerződésekre terjed ki, amelyek alapján a kereskedő árut szállít vagy szolgáltatást nyújt egy fogyasztó számára, és e szerződés megkötése:

- a kereskedő üzleti körútja alkalmával az üzlethelyiségen kívül történik,
- a kereskedő általi felkeresés alkalmával történik
 - i) a fogyasztó otthonában vagy egy másik fogyasztó otthonában;
 - ii) a fogyasztó munkahelyén;

ha a felkeresés nem a fogyasztó kifejezett kívánságára történik.

(2) Ez az irányelv alkalmazandó az olyan szerződésekre is, amelyek más áruk szállítására vagy szolgáltatások nyújtására vonatkoznak, mint amelyek miatt a fogyasztó megkérte a kereskedőt, hogy keresse fel őt, feltéve, ha a fogyasztó abban az időpontban, amikor a kereskedőt megkérte a felkeresésre, nem tudta, vagy indokoltan nem volt elvárható tőle, hogy tudja, hogy a más fajtájú áruk vagy szolgáltatások a kereskedő kereskedelmi vagy szakmai tevékenységeinek részét képezik.

(3) Ez az irányelv alkalmazandó azokra a szerződésekre is, amelyek alapján a fogyasztó ajánlatot tett az (1) vagy a (2)

⁽¹⁾ HL C 22., 1977.1.29., 6. o.; HL C 127., 1978.6.1., 6. o.

⁽²⁾ HL C 241., 1977.10.10., 26. o.

⁽³⁾ HL C 180., 1977.7.18., 39. o.

⁽⁴⁾ HL C 92., 1975.4.25., 2. o.

⁽⁵⁾ HL C 133., 1981.6.3., 1. o.

bekezdésben említett hasonló körülmények között, azonban a fogyasztó nem volt kötve ajánlatához azt megelőzően, hogy a kereskedő az ajánlatot elfogadta.

(4) Ez az irányelv alkalmazandó a fogyasztó által az (1) vagy (2) bekezdés szerinti hasonló feltételek mellett tett szerződészerű ajánlatokra vonatkozóan is, amikor a fogyasztó az ajánlatához kötve van.

2. cikk

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

„fogyasztó” az a természetes személy, aki gazdasági vagy szakmai tevékenységi körén kívül köt az ezen irányelv hatálya alá tartozó üzletet;

„kereskedő” az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a szóban forgó üzletkötés során kereskedelmi vagy szakmai minőségében jár el, valamint minden egyéb olyan személy, aki a kereskedő helyett és nevében jár el.

3. cikk

(1) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy ez az irányelv csak olyan szerződések vonatkozásában alkalmazandó, amelyek ellenértéke meghalad egy bizonyos összeget. Ez az összeg a 60 ECU összegét nem haladhatja meg.

Az irányelv kihirdetésének napjától számított négy éven belül, majd azt követően két évente a Tanács, a Bizottság javaslata alapján eljárva, a Közösség gazdasági és pénzügyi fejlődését is figyelembe véve köteles megvizsgálni, és szükség esetén módosítani ezt az összeget.

(2) Ez az irányelv nem alkalmazható az alábbiakra:

a) építési szerződésekre, ingatlan eladására és bérletére vonatkozó szerződésekre, valamint ingatlanra vonatkozó egyéb jogal kapcsolatos szerződésekre.

Azok a szerződések, amelyeknek tárgya áruk ingatlanba történő beépítésére szolgáló beszerzése vagy ingatlan javítása, ennek az irányelvnek a hatálya alá tartoznak;

b) élelmiszerek vagy italok, vagy a háztartásban mindennapi fogyasztásra szolgáló áruk rendszeres házhozszállítására irányuló szerződések;

c) áruk szállításával vagy szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos szerződések abban az esetben, ha az alábbi három feltétel mindegyike teljesül:

i) a szerződést a kereskedő termékkatalógusa alapján kötötték, amelyet a kereskedő képviselőjének távollétében a fogyasztónak volt ideje elolvasni;

ii) a szóban forgó vagy bármilyen azt követő üzletkötés lebonyolítása céljából állandó kapcsolat alakul ki a kereskedő és a fogyasztó között;

iii) mind a termékkatalógus, mind a szerződés egyértelműen arról tájékoztatja a fogyasztót, hogy az áruk átvételének napjától számítva hét napnál nem rövidebb időtartam áll rendelkezésére az elállási jog gyakorlására, vagy egyéb módon, kötelezettség nélkül felmondhatja a szerződést ezen az időszakon belül, kivéve az áruk állagának megővására vonatkozó kötelezettségét;

d) biztosítási szerződések;

e) értékpapír-szerződések.

(3) Az 1. cikk (2) bekezdésétől eltérve, a tagállamok tartózkodhatnak ennek az irányelvnek az alkalmazásától olyan áruk szállítására vagy szolgáltatások nyújtására irányuló szerződésekkel kapcsolatban, amelyek a fogyasztó által a kereskedőtől kért árukkal vagy szolgáltatásokkal közvetlen kapcsolatban állnak.

4. cikk

Az 1. cikk rendelkezéseinek hatálya alá tartozó ügyletek esetében a kereskedőnek az 5. cikkben meghatározott időszakon belüli elállási jogról írásbeli tájékoztatót kell a fogyasztó rendelkezésére bocsátania, azon személy neve és címe megjelölésével együtt, akivel szemben ez a jog gyakorolható.

Ezt a tájékoztatót dátummal és a szerződés azonosításához szükséges adatokkal kell ellátni. A tájékoztatót a fogyasztó rendelkezésére kell bocsátani:

a) az 1. cikk (1) bekezdése esetén a szerződés megkötésének időpontjában;

b) az 1. cikk (2) bekezdése esetén a szerződés megkötésének időpontjáig;

c) az 1. cikk (3) bekezdése és az 1. cikk (4) bekezdése esetén abban az időpontban, amikor a fogyasztó ajánlatot tesz.

A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy saját nemzeti jogszabályaik megfelelő fogyasztóvédelmi intézkedéseket tartalmazzanak, ha az ebben a cikkben említett tájékoztató nem áll rendelkezésre.

5. cikk

(1) A fogyasztó számára biztosítani kell a jogot, hogy a nemzeti jogban előírt eljárás szerint egy értesítés elküldésével visszavonja kötelezettségvállalásának következményeit a 4. cikk rendelkezéseiben említett tájékoztató kézhezvételének napjától számított hét napnál nem rövidebb időszakon belül. E határidő betartásához elegendő, ha az értesítést az időszak lejártá előtt kézbesítik.

(2) Az értesítés elküldése a fogyasztót a felmondott szerződés hatálya alatt vállalt minden kötelezettség alól mentesíti.

6. cikk

A fogyasztó az ezen irányelvben meghatározott jogairól nem mondhat le.

7. cikk

Ha a fogyasztó az elállási jogával él, az elállási jog gyakorlásának jogi következményeit a saját nemzeti jog rendelkezései szerint kell értelmezni, különösen a már leszállított áruk vagy nyújtott szolgáltatások ellenértékének visszafizetése, valamint a kézhez vett áruk visszaszolgáltatása vonatkozásában.

8. cikk

Ez az irányelv nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy az irányelv által érintett területeken a fogyasztók védelme szempontjából kedvezőbb rendelkezéseket fogadjanak el vagy tartsanak fenn.

9. cikk

(1) A tagállamok meghozzák azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek az értesítéstől számított 24 hónapon belül megfeleljenek ⁽¹⁾. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

10. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1985. december 20-án.

a Tanács részéről

az elnök

R. KRIEPS

⁽¹⁾ Erről az irányelvről a tagállamokat 1985. december 23-án értesítették.